

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

§. II.

SE D. non satis habebat, quod interioris hominis reformationem, & mortificationem eis suaderet: sed ea quoque tradebat, quæ ad exterioris reformationem spectabant, valde illis commendans virtutem modestiæ Religiosæ, quam dicebat hominibus Societatis valde necessariam, ob tres præcipuas causas. *Prima*: eò quòd ex instituto agerent cum proximis, ac proinde tenerentur eos ædificare, bonumque nomen apud eos habere: hoc autem obtinetur præcipue modestia, & compositione hominis exterioris; non tamen affectata, sed vera & religiosa; cùm igitur, qui in Societate sumus: a spectaculo (vt ait Apostolus) facti simus mundo, Angelis, & hominibus: ne-
a 1. Corint. 4. 9.
 b 2. Cor. 8. 21.
 Rom. 12. 17.
 cesse est, vt idem Apostolus ait, b prouidere bona;
non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus.
Secunda: nam reliqui Religiosi habitu suo, & cucullo ædificant, teguntq; aliquam immodestiam, si forte in eam inciderent: at homines Societatis, qui faciem habent patentem, nec habitum alium, aut cucullum habent: horum loco necesse est, eos habere modestiam, qua exornentur, & compo-
 nantur, quemadmodum matronæ Romanæ, eò quòd faciem apertam habeant, maiori indigent modestia, quam aliarum nationum, quæ vultum tegunt. *Tertia*: eò quòd Societas etiam habeat ex suo Instituto orationem, & internam cum Deo familiaritatem; ad quam exterior modestia plurimum iuuat, vt quæ sensus contineat, & compo-
 nar: per quos alias effunditur, & euaneat deuo-
 tio: Ac propterea eius modestia debet esse valde.

Reli-

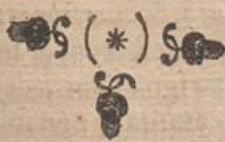
Religiosa, & ex interna prouenire reformatio
ne, & ex eo quod semper attendat, se verari a
c Philip. 4.5. conspectu Dei sui, ut monuit Apostolus: *c mi-destia vestra nota sit omnibus hominibus: Domina enim prope est.*

IN hunc finem confecerat sibi quasi indicem
omniū actionum immodestiarū, quæ in viro Reli-
gioſo notari possunt, quas ſeculare, ciuiū mori
defectum appellant: & nominatim notat immo-
destiam, quæ eſſe potest in motibus capitis, frontis,
oculorum, aurium, narium, oris, & lingue,
brachiorum, & manuum, genuum, & pedum, &
reliquarum corporis partiū; & in vſtium geta-
tione. Deinde immodestias, quæ notari possunt in
templo, in choro, in Refectorio, in ipſo cubiculo, &
in omnib. officijs; quale eſt Sacru facere, vel audi-
re; quando decubunt, aut ex lecto surgunt; quād
comedunt, aut ſunt in Recreatione; & in quo-
cumque alio loco, ſiue ſint ſoli, ſiue cū ſocijs.
Item immodestias subditi erga ſuum ſuperiorem,
aut Religioſi cum reliquis; aut cum eunt per plati-
team, & alter alterum comitatur; aut cum ſeculare
ribus agunt, in modo loquendi, ridendi, expuen-
di, tuffiendi, manus, & corpus mouendi: reformi-
di enim ſunt omnes hi motus, & danda opera, vt
(quemadmodum S. Augustinus in Regula ſua mo-
nuit) nihil in eis ſit, quod non bene respondat
grauitati & ſanctitati noſtræ Professionis. Cata-
logum illum ego legi, & erant notati plus quā du-
centi immodestiae actus, & Urbanitatis defectus,
in quos poterat Religioſus incidere. Sed quod
ſint tot numero, & plurimi valde leues; ac dome-
ſtici: eos non exprimo. Hoc tamen inſinuauit, vt



appareat, quantam curam ille adhiberet in suis Nouitijs reformandis, etiam in rebus valde minutis. Ex quo oriebatur, vt illi tam rara modestia e-
minenter, vt obstupescerent sacerdtales: nec pos-
sent se continere, quin coram nobis id dicerent,
(quemadmodum ego etiam tunc Nouitius ali-
quando audiebam) Deum glorificantes, quod hoc
ornamentum seruis suis largiretur.

D B N I Q V E cūm non semper possimus viuoꝝ
Magistros ad manum habere, qui suis exhortatio-
nibus nos ad perfectionem exstimplēt: valde suis
Nouitijs commendabat lectionem librorum spi-
ritualium iuxta Regulam nostrā Societatis: qui
etsi ex se sint Magistri mortui, eis tamen vitam im-
pertit Magister ille, qui essentia sua est vita, qui
loquitur, & cor nostrum per eos docet: ac propte-
re nominatim commendabat aureum illum li-
bellum Thomae de Kempis, quem vulgo Mundi
Contemptum appellamus. Cuius sententijs fre-
quenter vtebatur in exhortationibus: ed quodd
cordi adh̄arescant, Deusque illas imprimat bono
affectu legentibus. Et cūm esset Visitator Prouin-
cīa Aragoniae, fecit, vt in ea agnoscerent eius li-
bri vsum: cuius emolumentum experientia illi
perceperunt, inuenientes singuli, quacumq;
ex parte eum aperirent, quod animę
sua conueniebat.



CAP V T